

گزارش

مسیر تازه مسکو و پکن

پیروزی ترامپ و روی کار آمدن دولت جدید در آمریکا مسیر تازه‌ای را برای مسکو و پکن ترسیم کرده و طرفین برنامه‌های جدیدی را برای مهار این کشور در نظر دارند.

اخیرا دبیر شورای امنیت روسیه در دیدار با وانگ یی، وزیر خارجه چین گفت که مسکو و پکن باید با هرگونه تلاش واشنگتن برای مهار آنها مقابله کنند.

شوگو در دیدار با وانگ یی در پکن بر تاثیر ثبات بخش روابط قدرتمند مسکو و پکن بر جهان تاکید کرد و گفت: معتقدم که مهم‌ترین وظیفه ما، مقابله با سیاست «مهار دوگانه» روسیه و چین به دست آمریکا و متحدانش است.

همچنین وزیر خارجه چین با اشاره به این نکته که این کشور آماده تقویت هماهنگی‌ها با روسیه در خصوص مسائل امنیتی و توسعه دو کشور و همچنین افزایش سطح اعتماد راهبردی است، افزود: «چین آماده تقویت هماهنگی‌ها با روسیه در خصوص مسائل امنیتی و توسعه دو کشور و همچنین افزایش سطح اعتماد استراتژیک است.»

اما دلیل اتخاذ این رویکرد از سوی دو ابرقدرت چیست؟

نگاهی به مواضع اخیر دونالد ترامپ در مورد چین و روسیه نشان می‌دهد که کاخ سفید رنگ خطر را برای مسکو و پکن به صدا درآورده است.

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور منتخب آمریکا تهدید به اعمال تعرفه‌های شدید بر چین و سایر کشورها کرده و هراس‌ها از جنگ تجاری را افزایش داده است. آمریکا، چین را بزرگ‌ترین رقیب و روسیه را بزرگ‌ترین تهدید علیه واشنگتن می‌داند.

پیشینه روابط

نگاهی به روابط جمهوری خلق چین و فدراسیون روسیه در دهه اخیر از شباب بسیار بالایی برخوردار بوده است. افزایش دوبرابری تبادلات تجاری دو کشور، امضای توافقنامه‌های مهم در حوزه‌های اقتصادی، انرژی، نظامی، فضا،... از جمله شاخص‌های مهم گسترش همکاری‌های چین و روسیه است.

همچنین مواضع سیاسی دو کشور در بسیاری از موضوعات مهم سیاسی، بین‌المللی و منطقه‌ای در سال‌های اخیر هم‌راستا و با نزدیکی به‌هم بوده و مسکو و پکن درمخالفت با نظم لیبرال آمریکایی و نظام تک‌قطبی، مواضع یکسانی اتخاذ کرده‌اند. براساس برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری پکن و مسکو، انتظار می‌رود گسترش سطح همکاری‌های دو کشور به‌جهت کمی و کیفی، تداوم یافته و به درجات بالاتر ارتقا یابد.

عصر نوین مشارکت

سران مسکو و پکن در همین راستا برنامه جدیدی را تحت عنوان عصر نوین مشارکت در دستور کار خود قرار داده‌اند. شی چین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین در دیدار با ولادیمیر پوتین به این موضوع اشاره کرد. این دو رقیب قدرتمند آمریکا، متعهد شدند کشوری که به باور آنها هژمون متخاصم جنگ سرد است و در سراسر جهان هرج‌ومرج ایجاد می‌کند، باید مهار شود.

شی چین‌پینگ و پوتین در سخنان خود تاکید کردند که دوران سلطه شدید پسا-جنگ سرد آمریکا رو به اتمام است.

نگرانی آمریکا

با این حال گزارش‌ها نشان می‌دهند که آمریکا نیز نگران تصمیمات مشترک روسیه و چین بوده و همچنین از بروز یک بحران همزمان در روابط با مسکو و پکن وحشت دارد. میله «اکونومیست» در تحلیل خود در این باره نوشت: «در پنتاگون نگرانی‌هایی درباره احتمال درگیری همزمان با روسیه و چین وجود دارد.» این نشریه چنین وضعیتی را برای آمریکا به عنوان «یک کابوس» توصیف کرده است. اکونومیست در این مطلب به‌نقل از مقامات عالی‌رتبه آمریکایی یادآور شده که در این صورت ایالات متحده «احتمال‌برای مدت طولانی دوام نخواهد آورد.»

پایان عصرراستی آزمایی هسته‌ای

چین از مشارکت با آمریکایی‌ها در مورد کنترل و راستی آزمایی تسلیحات هسته‌ای خودداری کرده است. این کشور ادعای کند که نیروهای هسته‌ای استراتژیکش در مقایسه با نیروهای آمریکا آن قدر اندک است که صحبت از مذاکره بی فایده خواهد بود. برخلاف جنگ سرد، آمریکا در دهه آینده رویابوری دو دشمن هسته ای قرار خواهد گرفت که در مجموع دو بار بیشتر از این بازیگر سلاح هسته‌ای استراتژیک خواهد داشت. به گفته یک مقام ارشد آمریکایی، چین تا سال ۲۰۲۴ به همان اندازه سلاح های هسته ای استراتژیک خواهد داشت که ایالات متحده امروز دارد. بنابراین، یک دهه بعد، از روسیه و چین با داشتن بیش از ۳ هزار کلاهک هسته‌ای ممکن است استراتژیک از آمریکا که دارای ۱۵۰۰ کلاهک هست، پیشی بگیرند.

ایالات متحده و روسیه از اوایل دهه ۱۹۷۰ تاکنون در مورد کاهش تسلیحات هسته‌ای استراتژیک راینه‌های مثبتی داشتند. در اوج جنگ سرد، زرادخانه هسته ای ایالات متحده بیش از ۲۲ هزار سلاح و زرادخانه شوروی بیش از ۴۵ هزار سلاح داشت. این دو بازیگر همچنین حدود ۱۴هزار سلاح هسته‌ای تاکتیکی را سرزمین‌هایی مانند اروپا مستقر کردند. اما اکنون این سوال مطرح می‌شود که آیا عصر راستی آزمایی توانایی‌های هسته‌ای استراتژیک به پایان رسیده است؟

خبر

پس از انتشار فیلمی از به‌خواب‌رفتن ایشیبادر جلسه انتخاب مجدد به‌عنوان نخست‌وزیر ژاپن در پارلمان این کشور، گمانه‌زنی‌هایی درباره وضعیت سلامت او مطرح شد. به‌گزارش ایسا، پس از انتشار فیلمی از شیگرو ایشیباکه درحال انتظار برای شمارش آرا با نگاه رو به پایین روی یکی از صندلی‌های پارلمان ژاپن نشسته و برای مدتی کوتاه چشم‌هایش را بست، کاربربان رسانه‌های اجتماعی اظهارنظرهایی در این‌باره

خواب نخست‌وزیر ژاپن در جلسه انتخابات

داشتند. بنا براین گزارش، یکی از قانون‌گذاران باسابقه حزب دموکراتیک مشروطه ژاپن گفت: «اگر او واقعا خوابیده، نشان می‌دهد که اصلا نگران نیست.» در این میان، یوشیماسا هایاشی دبیر کابینه ژاپن که نزدیک به ایشیبا نشسته بود، از نخست‌وزیر دفاع کرد و گفت: «ایشیبا تا آخر شب به‌سختی کار می‌کرد و می‌دانم که امروز سرما خورده و دارو مصرف کرده است. به‌جز سرماخوردگی، مشکل دیگری برای سلامت او

انتخابات زودهنگام سیاسی در آلمان برگزار خواهد شد

ایستگاه آخر صدر اعظم کاغذی

اولاف شولتز، صدراعظم سرزمین ژرمن‌ها به نقطه پایان خود رسیده و گویا حتی تلاش وی برای ایجاد دولت حداقلی در برلین نیز کارساز نیفتاده است. شولتز که در جریان جنگ غزه، اصلی‌ترین حامی اروپایی رژیم کودک‌کش صهیونیستی محسوب می‌شد، با وضعیت سختی مواجه شده و طبق آخرین نظرسنجی‌ها، محبوبیت دولت انتتافی وی به حدود ۳۰ درصد رسیده است. در چنین شرایطی، احزاب رقیب دولت انتتافی از هم پاشیده آلمان ازجمله دموکرات‌مسیحی‌ها، سوسیال‌مسیحی‌ها و حتی حزب جایگزینی برای آلمان، خود را برای حضور در مسند قدرت آماده می‌کنند. برآوردهای صورت گرفته نشان می‌دهد که دو حزب باقیمانده در دولت یعنی سوسیال‌دموکرات‌ها و سبزها، دیگر کمترین اقبالی برای بقا در راس معادلات اجباری برلین نداشته و باید هرچه سریع‌تر برای خروج از قدرت و تبدیل شدن به جریان اپوزیسیون دولت آتی آلمان آماده شوند. به این ترتیب، اولاف شولتز آخرین نفس‌های خود را می‌کشد.

محمدعلیزاده گروه بین‌الملل

آلمان در آستانه انتخابات زودهنگام

قانونگذاران و مقامات سه حزب بزرگ آلمان به پلیتیکو گفتند که آلمان انتخابات زودهنگام فدرال خود را ۲۳ فوریه ۲۰۲۵ (۵ اسفند) برگزار خواهد کرد. تاریخ جدید نشان دهنده سازش بین اولاف شولتز، صدراعظم چپ میانه و فردریش مرتز، رهبر محافظه‌کار اپوزیسیون است. انتظار می‌رود که شولتز قبل از کریسمس رای اعتماد برگزار کند و راه را برای انتخابات جدید در فوریه هموار کند. رای اعتماد احتمالا در ۱۸ دسامبر (۲۸ آذر) برگزار می‌شود. این تاریخ باید به‌طور رسمی توسط رئیس‌جمهور، فرانک والتر اشتاین‌مایر تایید شود اما این یک امر تشریفاتی تلقی می‌شود. ائتلاف سه حزبی ازهم‌گسسته شولتز هفته‌گذشته پس از چند ماه تشنج فزاینده به‌دلیل اختلاف‌نظرهای شدید در مورد هزینه‌ها و چگونگی تحریک اقتصاد بیمار آلمان

مکزی آلمان فدرال) اکثریت ندارد. این امر دولت او را به یک «بهری دندان» تبدیل کرده که قادر به تصویب قوانین یا اتخاذ تصمیمات مهم نیست و انتظار می‌رود که اولاف شولتز با ائتلافی متشکل از سوسیال‌دموکرات‌ها و سبزها یک دولت اقلیت را رهبری کند. براساس گزارش یورونیوز و دیگر منابع اروپایی، اکنون دیگر امکان شکل‌گیری دولت اقلیت نیز از بین رفته و صرفا بر سر زمان برگزاری انتخابات زودهنگام و خروج رسمی شولتز از قدرت مناقشه وجود دارد. شولتز به این موضوع واقف بوده و رأی اعتماد در بوندستاگ را برای ۱۵ژانویه اعلام کرده است. اگر او این رأی را از دست بدهد، ممکن است از فرانک والتر اشتاین‌مایر، رئیس‌جمهور آلمان درخواست برگزاری انتخابات زودهنگام کند. اگر برنامه شولتز موفق شود، انتخابات فدرال بعدی در آلمان احتمالا اواخر ماه مارس یعنی شش ماه زودتر از موعد مقرر برگزار خواهد شد اما فریدریش مرتز، رهبر اپوزیسیون محافظه‌کار اعلام کرده که نمی‌خواهند تا این جدول زمانی را تسریع بخشد.

«بهری دندان» در برلین

تا زمان مشخص شدن نتایج انتخابات، شولتز به‌عنوان صدراعظم و بیشتر وزرا در سمت‌های خود باقی می‌مانند اما با از دست دادن یکی از شرکای کوچک‌تر ائتلاف، او دیگر در بوندستاگ (پارلمان

وجود ندارد. «برخی قانون‌گذاران از جمله اعضای اپوزیسیون این رفتار ایشیبا را مورد انتقاد قرار داده و گفتند رفتار او به‌این معناست که اصلا نگران نیست.

ایشیبا ۶۷ ساله، اولین بار در ماه سپتامبر پس از کناره‌گیری سلف خود فومیو کیشیدا در بحبوحه رسوایی‌هایی که اعتماد عمومی به حزب را متزلزل کرد، به‌عنوان نخست‌وزیر سوگند یادکرد.

جایگزین احتمالی شولتز که خواهد بود؟

در حال حاضر، فریدریش مرتز، رهبر اپوزیسیون محافظه‌کار دلایل زیادی برای آمدن بر سر قدرت دارد. در سپتامبر ۲۰۲۴ او به اتفاق آرا به‌عنوان نامزد محافظه‌کاران برای صدراعظمی انتخاب شد. این مساله به آن معنی است که مرتز می‌تواند روی حمایت دو حزب حساب کند؛ حزب اتحادیه دموکرات مسیحی آلمان که آخرین‌بار در زمان آن‌گلا مکرل در قدرت بود و دیگری اتحادیه سوسیال مسیحی بایرن.

مرتز در تضادی آشکار با مکرل، مأموریت خود را بستن مرزهای آلمان روی پناهیویان قرار داده است، حتی اگر به معنای نقض توافقات بین‌المللی باشد.

او با لحنی تند، اهمیت رسانه‌های سنتی را زیر سؤال می‌برد واز حساب‌کابری خود در ایکس‌علیه «مهاجران جنایتکار» استفاده می‌کند. او همچون دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری منتخب آمریکا مخالف مقابله با تغییرات اقلیمی است و به‌شدت

به سرمایه‌داری اعتقاد دارد.

با این حال، وی بر سر جنگ اوکراین با رئیس‌جمهور جدید آمریکا اختلافاتی دارد. مرتز بارها حمایت بی‌چون‌وچرای خود را از نیروهای ولودیمیر زلنسکی را اعلام کرده و قول داده سلاح و پول بیشتری برای اوکراین فراهم کند.

گزارش

در تل آویو دارند. به عبارت بهتر، واشنگتن از یک‌سو شدیدا نسبت به عواقب و تبعات تشدید عملیات زمینی در غزه و لبنان نگران است و از سوی دیگر، مشغول طراحی این عملیات در هم‌افزایی با صهیونیست‌هاست؛ این تناقض و دوگانگی، نشان دهنده رویکرد مزورانه کاخ سفید در منطقه و از سوی دیگر بیانگر آن است که کاخ سفید به‌گونه‌ای سرنوشت رژیم اشغالگر قدس را به موجودیت خود گره زده که حتی حاضر است در باتلاق و قربانگاه نهبایی شکست نیز با صهیونیست‌ها همراه شود. البته شکست و تباهی، سرنوشت مشترک آمریکا و رژیم کودک‌کش صهیونیستی در منطقه‌است.

فارغ از ابعاد فرامتنی و میدانی نظرسنجی صورت‌گرفته در آمریکا، اکنون بیش از پیش مشخص شده که مشی دو حزب دموکرات و جمهوریخواه در قبال رژیم نامشروع صهیونیستی و منازعه اخیر در غزه، تاجه‌اندازه‌ای با خواسته‌گانه‌ای عمومی آمریکا در این خصوص تعارض و تناقض دارد. بایدن از زمان وقوع منازعه اخیر نه تنها در کسوت اصلی‌ترین حامی رژیم اشغالگر قدس ظاهر شده، بلکه طبق شواهد و مستندات موجود هدایت پشت‌پرده عملیات نسل‌کشی در غزه را برعهده گرفته است. به عبارت بهتر، نقش‌آفرینی آمریکا در جنگ اخیر غزه فراتر از یک حامی صهیونیسم بوده و خود در کسوت طراح استراتژی‌ها و تاکتیک‌های جنگ وارد عمل شده است. شکست دموکرات‌ها در کاخ سفید و جایگزینی جمهوریخواهان نیز نمی‌تواند از شکست مطلق و کامل مشترک آمریکا و رژیم اشغالگر قدس جلوه‌گیری کند.

سوق دادن نیروهای آمریکایی به مدیترانه، دریای سرخ و غرب آسیا حملگی بیانگر بی‌توجهی مطلق دولت دموکرات‌ها نسبت به خواسته اصلی افکار عمومی کشورشان بود. مسأله‌ای که تبدیل به نقطه‌ضعف آنها در انتخابات شد. در چنین شرایطی جنگ غزه نه تنها به پاشنه آشیل کابینه رژیم اشغالگر قدس، بلکه به پاشنه آشیل با حاکمیت آمریکا تبدیل خواهد شد.

طی روزهای اخیر بسیاری از استراتژیست‌های آمریکایی نسبت به بازی نامتوازن و بدون دوراندیشی واشنگتن در قبال جنگ غزه و لبنان هشدار داده‌اند. آنها معتقدند که واشنگتن نه تنها قدرت مدیریت بحران اخیر را از دست داده، بلکه به‌صورت ناخواسته در حال خلق بحران‌های تازه‌تر و به مراتب سهمگین‌تری در حوزه سیاست منطقه‌ای و بین‌المللی است.

کمین هولناک مقاومت در جبالیا

مقاومت در جبالیا، حداقل پنج نظامی صهیونیست‌کشته و بالغ بر ۱۰ نفر زخمی شده‌اند. رژیم اشغالگر قدس در سایه حمایت لجستیک و نظامی پنتاگون و سنتکام و حتی حضور مستقیم آمریکا در مدیریت جنگ، نتوانسته حماس را از بین برد یا غزه را تصرف کند. آینده‌نگاری جنگ غزه به ما می‌گوید تل آویو، واشنگتن و بازیگران اروپایی حامی نتانیا‌هو، دیربا زود باید خود را برای اعلام شکست رسمی‌شان در نوار غزه آماده کنند. بدون شک آنچه در میدان نبرد (در غزه و لبنان) می‌گذرد، نقطه آشکارساز شکست آمریکایی‌هاست. برخی افسران ارشد سنتکام و پنتاگون با هدف طراحی عملیات زمینی در غزه و مانع‌ات ز تلفات حادکتری نیروهای اشغالگر صهیونیستی، کماکان حضور فعالی

حماس است. در این میان سوالاتی مطرح می‌شود که نمی‌توان به‌سادگی از کنار آن گذشت؛ این‌که آیا شکست مطلق صهیونیست‌ها در جنگ غزه ناظر بر استراتژی آنهاست، یا تاکتیک‌های میدان نبرد؟ پاسخ این سؤال مشخص است؛ هیچ‌کدام! شکست صهیونیست‌ها، جنبه‌ای فراگیر دارد. تاکنون، مقامات رژیم صهیونیستی تلاش کرده بودند با سانسور وقایع میدانی و پنهانسازی تعداد سربازان و افسران به هلاکت رسیده خود، مانع از افشای شکست سنگین میدانی‌شان در غزه و لبنان شوند اما این روش دیگر پاسخ‌نمی‌دهد؛ با توجه به تمرکز جدی و مستمر افکار عمومی دنیا بر جنگ غزه، امکان سانسور یا وارونه‌نمایی حقایق جاری در آن وجود ندارد. منابع آگاه می‌گویند در جریان کمین اخیر